



Fényugár

Evangéliumi hitébreeztő és hitmelyítő folyóirat

Felelős szerkesztő és kiadó: Zulauf Henrik evangélikus lelkész. — Laptulajdonos: Fehé Evangélikus Diakonissza Egyesület. — Kiadóhivatal: Budapest, XII., Hidegkúti-út 123/a. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára a „Kis Harang” gyermeklappal együtt: félévre 2 P. 25 fill., többes küldésnel 2 P. Egyes szám ára 20 fillér.

A nagy Kisértő.

Máté 4-1.

Az Egyház a böjti-passiói idő elejére Jézus megkisértésének a történetét tette, hogy mindjárt az elején lássuk a nagy Kisértő és a nagyobb Úr Jézus viaskodását. A passió szemlélése és még inkább annak átélése igen könnyen kísértésbe hozhat, Jézus győzelme azonban a mi győzelmünk s így vigasztal, bátorít, erősít.

A Sátán azért kísért, hogy akadályozza Istent üdv gondolatának az állandó és következetes megvalósításában és tönkretégye, amit Isten már elérhetett. A legnagyobbról van szó: lelki életünkről, békességünkről, szolgálatunkról, üdvösségünkről. A Sátán is tudja, hogy erről a legnagyobbról van szó, ezért feszül úgy neki: ravaszkodik, mesterkedik, hazudozik, képmutatósodik, de ha kell, öl és gyilkol is.

Kisértése kísérletezés, próbálkozás. Megkísérli, megpróbálkozik, hogy megnyerjen bennünket a maga számára. E próbálkozása próbáratételünk: ki fia vagyunk, milyen lélek lakozik bennünk, ki mellé s ki mellé állunk. Verejtek, könny, vér jelzi nem egyszer a kísértés színhelyét. De imádság, bizonyágtétel, diadal is. Diadal a kísértésben. Diadal a nagy Kisértő felett. Oh milyen jó!

A Kisértő legveszerelemesebb fegyvere Isten Igéje. Erre hivatkozik, ezt veszi ajkára, ezzel harcol, ezzel téveszt meg. »Isten szól« — gondolja az ember, s így téved meg éppen az, aki Isten szavára kíván hallgatni s figyelni és Istent követni. Meggyőző példa erre a keresztényen egyház szétszakadozottsága, az egyes felekezetek, csoportok szembenállása, — pedig valamennyien Isten Igéjére hivatkoznak. A Kisértő eredményesen kísértett...

De mi tudhatjuk, hogy Isten keze is benne van a kísértésben. Jézust a Szentlélek vitte a pusztába, hogy ott megkisértessék. Nem Isten nélkül, de Isten akarata szerint történt Jézus megkisértése. Így történik a miénk is. Isten akarata szerint. S nem feljebb, mint elszenvedhetjük (I. Kor. 10:13.). Szükséges hát és jó a kísértés. Ezt tudni jó. De ne felejsük el abban az órában, melyben ezt tudni jó!

Legjobb, sőt egyetlen fegyverünk Isten Igéje. »Viszont meg van írva!« Védő és támadó fegyverünk. »Az Ige porba dönti« a Sátánt. Háborút megnyerni fegyver nélkül lehetetlen. Azért felfegyverkezni, de azonnal, mert a kísértő ellenség már kapunkat döngeti!...

Z. H.

Egység.*

A nagy német nemzet a keleti harc-téren élet-halálharcát vívja. A saját állítása szerint győzelme életét, vere-sége halálát jelenti. Harca szövetsége-seinek, így a magyar nemzetnek a har-ca is, győzelme e mienk is, veresége a mienk is. Ezért a magyar nemzet-nek is totálisan kell kivennie a ré-szét ebből az élet-halálküzdőlemből. A nemzet egységére van szükség, most inkább mint valaha.

Bűnnek minősítjük mindazt, ami a nemzeti egység megbontására irányul vagy azt eredményezi. A magyar ál-lam nemzetiségi állam és ezért felet-tébb bölcs nemzetiségi politikája óv-hatja csak meg az egységet és vele együtt a nemzetet. Csak helyeselni tud-juk a kormány hivatalos nemzetiségi politikáját, de bűnnek bélyegezzük akár egyes kormányiszervek, akár egyes kisebbségek részéről tapasztal-ható tulkapásokat. Asszimiláció, disz-szimiláció, fajiság, népiség bármely oldalon: mindezek és minden ilyen kérdések, mozgalmak a nemzeti egy-ség szempontjából ítélendők meg és elítélendők, ha ezt az egységet nem hogy szolgálnák, hanem gyengítik, vagy talán meg is bontják.

A Jézus Krisztus anyaszentegyháza meg éppen egy. »Egy nyáj és egy pásztor« (János 10:16). »Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, egy az Isten« (Ef. 4:5—6). Jézus Krisztus az egységet hirdette, azt ígerte, azért imádkozott. Az evangéliumi egység megtűri és elbírja ugyan a különbsé- get és különféleséget, de nem tűri a szeparációt. Legkevésbé tűri ezt a fajiság és népiség alapján. Az egyház-ban van ugyan magyar és német és tót stb., de az egyházban ezek egy nyáj. Elkülönülési törekvések, — plá-ne faji, népi, nyelvi alapon, — evan-géliomellenesek. Ezért ítéljük ei a népi alapon való külön egyházi szervezke-dést, ahogyan elítélünk a népiség el-nyomását is a meglevő egyházi szerve-zeten belül. Az egyház, ha valóban az és az akar lenni, mindezekon felül áll és felül emel: »Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban« (Gal. 3:28). Amely egyház, vagy egy-

házi közösség kaput nyit a népi elv-nek, az ezt az evangéliom ellenére, saját veszedelmére és kárára teheti csak. Előbb-utóbb elveszti a maga lé-nyegét, szolgálatát, önmagát s az egy-ház Urát.

Ezért a belmisszió, közelebbről a diakónia az egyháznak és a nemzetnek elsőrendű szolgálatot tesz, ha minden körülmények között megmarad a tisz-ta, megalkuvás nélküli evangéliom út-ján. A zsidónak zsidó, a görögnek gö-rög (I. Kor. 9:20), a magyarnak mag-yar, a németnek német, de akár zsidó, akár görög, akár magyar, akár német: mindig a Krisztusé és mindig Krisz-tus-hordozó és mindig Krisztus mun-katársa s Isten országának építője. Igy látom Fébenk hivatását. Igy tar-tottuk az elmúlt évben s így tartjuk az elkövetkezőben is. Isten minket úgy segéljen!

Kezek.

»Ha a kezed megbotránkozott,
Ne késlekedjél, vágd le azt!«
Kemény szó, szíved összeborzad,
Lelked mélyéig megriaszt!
Mert érzed jól, hogy ez ítélet,
S nemcsak kezedre, rád is az,
Bűnös a szív, blünös az élet,
Kemény a szó s mégis igaz.

Tisztátalan kéz mozdulatja
Tisztátalan szívből fakad,
Kezed is a szíved mozgatja,
S a szíved, az te vagy magad!
Önzés, fukarság, gyáva kétség,
Mind, mind onnan belül ered,
S a belső hangot kell, hogy értsék
Ajkad, szemed, lábad, kezed.

Kemény a szó, — szeretnél futni,
Hogy hangjától elmenekülj,
Vétokről, vádról mitse tudni,
Nehogy bíró elé kerülj.
De jaj! vádlód gyors szárnyakon jár,
Nem bírod elkerülni őt
S érzed, remegve ott is állsz már
Keményszavú bírád előtt.

De nem! egy kéz nyul im feléd most,
E kéz éppen téged keres,
E kéz nem az, mely büntetést hoz,
E kéz bocsánatot szerez.
Általszegezték a keresztfán,
Es ott teérted vérezett,
Nem kell remegned, félned eztán,
Csak fogd meg ezt a szent kezét.

Gyöngéd e kéz: sebet bekötni,
Erős: bűnből kimenteni,
Biztos: a jó úton vezetni,

* Zulauf Henrik elnöki megnyitójá-ból. Elhangzott a Fébé Evang. Dia-konissza Egyesületnek febr. 28-án tar-tott rendes évi közgyűlésén.

Hatalmas: üdvözíteni.
E kézbe tedd le minden vétked,
E kézre bízd rá életed,
E kéz büntől, bajtól megvédhet,
Megtisztít, megszentel, vezet.

Vargha Gyuláné.

Levél az orosz frontról.

Ty. T. diakónus testvér febr. 16-ról keltezte írja:

»Rózsaszínű tábori levelezőlap fekszik előttem. Január 18-án kelet. Többek között ezt olvasom: »Tegnap különösen sokat emlegettük az órán.« Ezt a sort most aláhúzom és föléje írom: január 17-én este. Tudom, vasárnap este volt. Kegyetlenül hideg, sötét, orosz este. Lehetett úgy 40 fok hideg. A sötétséget távoli város égő házainak fénye és a felénk süvítő nyomjelzős tűzérsegi lövedékek világították meg. Ebben a »tűzijáték«-ban, robbanó lövedékek zenéjétől kísérve, térdigérő hóban botorkáltam előre, hogy a kapott parancsnak eleget tegyek. A lövedékek hol távolabb, hol közelebb csapódtak le. Egyszer csak látom, hogy egyik lövedék éppen felém jön. Amint tőlem néhány méterre lecsapódott, láttam még az alakját is: olyan volt, mint egy nagy tüzes szivar. Amint lecsapódott, sisteregve szétvágtá maga körül a havat és mint a lapos kő, amelyet a víz felé dobunk, tovább ugrott — ezt úgy mondjuk, hogy »geller«-t kapott — és csak tőlem 30—40 méterre robbant. Mentem tovább utamon azzal a bizonyossággal, hogy az Úr most is megsegített, és ahogyan eddig megsegített, úgy velem lesz továbbra is. Amint az előttem fekvő tábori lapot olvasom, arra gondolok, hogy ime abban a pillanatban, melyben az otthoniak ajkáról felszállt az imádságuk, az Úr már meg is hallgatta.

Két nappal ezelőtt kaptam meg az egyik testvérlevelet. A végefelé ezt olvasom: »Álljunk szüntelen felemelt kezekkel kintlévő szereteteinkért.« 17-ike óta már elmúlt csaknem egy hónap s az elmúlt hónap alatt sokszor éreztem és tapasztaltam, hogy otthon felemelt kezekkel állnak értem és értünk. Olyan jól esik, mikor az otthoni levelekből azt olvasom, hogy nem csupán rám, hanem bajtársaimra is szeretettel gondolnak. Aldott legyen az Úr, aki napról-napra gondoskodik rólunk!»

(Vége következik.)

Az ördög nékem nem parancsol.

Tersteegenről, a XVIII. század nagy énekköltőjéről beszélük a következő történetet:

Egyik napon lóra ült, hogy a szomszéd községben lakó keresztyén testvérét felkeresse. Abban az időben egyedül járni veszélyt jelentett azon a környéken. Kóborló, elbocsátott katonák rablóbandái alakítottak és megtámadták az utasokat. Tersteegen be-kés szívvvel, csöndesen haladt az útján, amikor rátörték a rablók. A vezetőjük haragosan odakiáltott, hogy álljon meg, de Tersteegen úgy tett, mint ha semmit sem hallott volna s nyugodtan lovagolt tovább. A vezér éktelen haragra gerjedt: »Állj meg az ördög nevében!« — kiáltotta. Tersteegen megfordult s a béke és teljes nyugalom kifejezésével arcán szólt vissza: »az ördög nékem nem parancsol« és tovább lovagolt. Senki sem merte őt bántani.

»Az ördög nékem nem parancsol«, ez legyen a mi jelszavunk is. Oh, milyen sokszor parancsolhatott eddig! Jártunk utakon, melyen nem lett volna szabad járnunk és kő vérezte meg lábunkat. Beszéltünk olyan dolgokat, melyeket nem lett volna szabad beszélnünk, és a Sátán örült. A Biblia állítása szerint az ember akarata ellenére kell, hogy a gonoszt cselekedje. De a Biblia beszél Istennek hatalmas erejéről is. »Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának országába.« Aki átjutott a sötétségből a világosságba, az minden belső és külső kísértés között bátran vallhatja: az ördög nékem nem parancsol.

A legerősebb.

»Apám, az ördög erősebb nálamnél?« — ezzel a kérdéssel fordult egy gyermek az édesapjához. »Igen, fiam« — válaszolt az apa. »Eroősebb náladnál is, apám?« — tudakolta tovább a gyermek. »Igen, erősebb mint én vagyok.« A kicsi csodálkozva nézett apjára, majd hirtelen azt kérdezte: »De apám, Jézusnál is erősebb a Sátán?« »Nem, gyermekem, Jézus erősebb a Sátánnál.« A fiúcska megkönnyebbülten sóhajtott: »Apám, így most már nem félek tőle.«

Utmutató a Szentírás olvasásához.

Márc. 16. II. Kor. 6:14—18; 7:1. Mt. 16:28, 17:3. A három tanítvány teljes dicsőségében szemlélhette az Urat. Alljon előtünk is Jézus a maga szépségében s ennek látása indítson bennünket arra, hogy megtisztítsuk magunkat, »amiképpen Ő is tiszta.« I. János 3:3/b.

Márc. 17. II. Móz. 24:12—18. Mt. 17:14—21. Ha segíteni akarunk bűnben, megkötözöttségben szenvedő embertársainknak, ne felejtjük el, hogy csak hittel teljes könyörgés űzi el a sátánt. Bizonyágtételeinket tehát ez előzze meg és ez kövesse.

Márc. 18. Zsid. 12:1—7. Mt. 17:22—27. Az Úr Jézusnak milyen gondja volt arra, hogy senkit semmiben meg ne botránkoztasson. Nekünk van-e?

Márc. 19. Mt. 16:21—28. Mt. 18:1—14. Gyermekies lelkiület kedves az Úr előtt, amelyik a maga kicsinységének, tehetetlenségének a tudatában mindent keá biz, mindent Tőle vár. »Amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős.« II. Kor. 12:10/b.

Márc. 20. Mt. 12:38—45. Mt. 18:15—20. Az imádságmeghallgatás egyik feltétele az imádkozók teljes egysége. Készek vagyunk eltávolítani az egységnek minden akadályát a szívünkéből?

Márc. 21. I. Thess. 4:1—7. Mt. 15:21—28. II. Móz. 33:12—23. Mt. 18:21—35. Minden neheztelés, elfelejteni nem tudás súlyos véték, amely börtönbe, lelki halálba juttathat bennünket. »És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek.« Mt. 6:12.

Márc. 22. Ján. 7:14—18. Mt. 19:1—12. Isten akarata szerint válassza meg kiki házastársát, éljen vele az Irás zsinórmértéke szerint szentségben és tisztaságban, »elszenvedvén egymást szeretetben« Ef. 4:2/b. »Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.« Mt. 19:6/b.

Márc. 23. Csel. 5:17—29. Mt. 19:13—15. Szülők, kiket Isten gyermekekkel megáldott, mit tesztek a reátok bizott kicsinyekkel? Odahelyezitek-e őket Jézus áldó kezébe, vagy megismertetitek velük a világ muló gyönyöreit

már kora ifjúságukban? Isten egykor gyermekeitekért is számadásra von.

Márc. 24. Mt. 21:28—32. Mt. 19:16—26. Sátán, a hazugságnak atyja mindent hamis értékeléssel állít elének. Ezért van az, hogy sokan mulandó földi dolgokért eldobják maguktól a mennyei kincseket. »Kárnak ítétek mindent az én Uram Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt.« Fil. 3:8/a. Es te?

Márc. 25. Lk. 12:2—12. Mt. 19:27—30. Sok templombajáró vallásos ember lesz utolsó az ítéletkor és sok utolsó, emberektől megvetett lesz első. Isten a szíveket vizsgálja. Bizzál, aki a legutolsóknak érzed magad és félj te, aki olyan jó keresztényen vagy.

Márc. 26. Zsid. 5:4—10. Mt. 20:1—16. Isten meghívása különböző időben jut el az emberhez. Az egyik már kora ifjúságában, a másik élete alkonyán hallja meg. Az a fontos, hogy ki mikor meghallja, akkor engedelmeskedik. »Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket.« Zsid. 3:7—8. Nem tudjuk, megérjük-e a holnapot.

Márc. 27. Mt. 21:33—44. Mt. 20:17—28. Az Úr Jézus tudta, mi vár reá, de teljesen felkészülve, csendben halad a szenvedések útján. Merítünk-e erőt ebből a csendes szenvedésből a mi keresztünk elhordozásához?

Márc. 28. Ef. 5:1—10. Lk. 11:14—23. Ézs. 49:1—6. Mt. 20:29—34. Ez az emberi szív. Nem a Megváltó szenvedése, hanem a saját önző kérdése tölti be. Ezzel szemben áll Jézus, Aki a saját szenvedéséről elfeledkezve, kész segíteni azokon, akik vak szemeik megnyitását kérik.

Márc. 29. Lk. 4:22—30. Mt. 21:1—11. Az Úr ez egyszerű állapotot használta fel arra, hogy rajta mint Király vonuljon be Jeruzsálembe. Ma az emberi szívekbe akar mint Király bevonulni, készek vagyunk-e ebben alázatos eszközei lenni?

Márc. 30. I. Pét. 1:13—16. Mt. 21:12—17. »A ti testetek a Szentléleknek temploma«. Engedjünk az Úr tisztító munkájának, hogy méltók legyünk szent rendeltetésünkhöz.

Márc. 31. Ján. 9:1—11. Mt. 21:18—22. Vizsgáljuk meg életünk fáját, nem csak levél van-e rajta? Gyümölcstelen életnek pusztulás a sorsa.

S. M. d. ft.